REGULAMENTUL (CE) NR. 611/2007 AL COMISIEI

din 1 iunie 2007

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1725/2003 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Interpretarea nr. 11 a Comitetului pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate [1], în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1725/2003 al Comisiei [2] au fost adoptate anumite standarde și interpretări internaționale, existente la 14 septembrie 2002.

(2) La 2 noiembrie 2006, Comitetul pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) a publicat Interpretarea nr. 11 *IFRS 2 – Tranzacții de grup și cu acțiuni proprii*, denumită în continuare „IFRIC 11”. IFRIC 11 abordează modul în care se aplică Standardul internațional de raportare financiară (IFRS) 2 – Plata pe bază de acțiuni în cazul acordurilor de plată pe bază de acțiuni care presupun participarea instrumentelor de capitaluri proprii ale unei entități sau a instrumentelor de capitaluri proprii ale altei entități din același grup (de exemplu, instrumentele de capitaluri proprii ale societății-mamă). Interpretarea era necesară întrucât, până în momentul de față, nu au fost disponibile orientări cu privire la modul în care se pot contabiliza, în situația financiară a unei entități, acordurile de plată pe bază de acțiuni în cadrul cărora o entitate primește bunuri sau servicii în schimbul instrumentelor de capitaluri proprii ale societății-mamă.

(3) În urma consultării Grupului de experți tehnici (GET) din cadrul Grupului consultativ european pentru raportarea financiară (EFRAG) s-a confirmat că standardul IFRIC 11 îndeplinește criteriile tehnice necesare adoptării, stabilite la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

(4) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1725/2003 ar trebui modificat în consecință.

(5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare în domeniul contabilității,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 1725/2003 se inserează, în conformitate cu dispozițiile anexei la prezentul regulament, Interpretarea nr. 11 a Comitetului pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) *IFRS 2 – Tranzacții de grup și cu acțiuni proprii*.

Articolul 2

Fiecare întreprindere pune în aplicare interpretarea IFRIC 11, prevăzută în anexa la prezentul regulament, cel târziu cu începere din prima zi a exercițiului financiar 2008, cu excepția întreprinderilor al căror exercițiu financiar începe în ianuarie sau februarie, care aplică interpretarea IFRIC 11 cel târziu cu începere din prima zi a exercițiului financiar 2009.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 iunie 2007.

Pentru Comisie
Charlie McCREEVY
Membru al Comisiei

---

[1] JO L 243, 11.9.2002, p. 1.
[2] JO L 261, 13.10.2003, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1329/2006 (JO L 247, 9.9.2006, p. 3).

ANEXĂ

STANDARDE INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ

„IFRIC 11	Interpretarea IFRIC 11 *IFRS 2 – Tranzacții de grup și cu acțiuni proprii*”

„Se permite reproducerea în Spațiul Economic European. Toate drepturile rezervate în afara SEE, cu excepția dreptului de reproducere în vederea utilizării în scopuri personale sau în alte scopuri legale. Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul IASB www.iasb.org”

INTERPRETAREA IFRIC 11

IFRS 2 – Tranzacții de grup și cu acțiuni proprii

Trimiteri

— IAS 8 *Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori*

— IAS 32 *Instrumente financiare: Prezentare*

— IFRS 2 *Contabilitatea decontărilor pe bază de titluri de participare*

Aspecte abordate

1. Prezenta interpretare vizează două chestiuni. Prima este dacă următoarele tranzacții ar trebui justificate ca tranzacții a căror plată a fost reglată fie prin acțiuni și instrumente de capitaluri proprii, fie în numerar, în conformitate cu cerințele IFRS 2:

   (a) o entitate acordă angajaților săi drepturi la instrumente de capitaluri proprii ale entității (de exemplu, opțiuni de tranzacționare a acțiunilor la un anumit preț în viitor), din care fie alege instrumente de capitaluri proprii (de exemplu, acțiuni proprii), fie este obligată să le achiziționeze de la o altă entitate, pentru a-și îndeplini obligațiile față de angajați; și

   (b) angajaților unei entități le sunt acordate drepturile la instrumentele de capitaluri proprii ale entității (de exemplu, opțiuni de tranzacționare a acțiunilor la un anumit preț în viitor) fie de către entitatea însăși, fie de către acționarii acesteia, iar acționarii entității furnizează instrumentele de capitaluri proprii necesare.

2. A doua chestiune se referă la modalități de plată pe bază de acțiuni care implică două sau mai multe entități din același grup. De exemplu, angajaților unei sucursale le sunt acordate drepturile la instrumentele de capitaluri proprii ale societății-mamă drept mulțumire pentru serviciile aduse sucursalei. În IFRS 2, la alineatul 3, se stabilește că:

   În sensul prezentului IFRS, transferul instrumentelor de capitaluri proprii ale unei entități de către acționarii săi către alte părți care au furnizat bunuri sau servicii entității (inclusiv angajaților) sunt tranzacții de plată bazate pe acțiuni, cu excepția situațiilor în care transferul este în mod clar efectuat pentru un scop altul decât plata bunurilor sau a serviciilor oferite entității. *Prezenta se aplică de asemenea la transferul instrumentelor de capitaluri proprii ale societății-mamă a entității sau la instrumentele de capitaluri proprii ale altei entități din același grup cu entitatea, către părți care au furnizat bunuri sau servicii entității.*

   Totuși, IFRS 2 nu oferă informații despre cum se justifică astfel de tranzacții în situațiile financiare individuale sau separate ale fiecărei entități din grup.

3. În consecință, a doua chestiune se referă la următoarele modalități de plată bazate pe acțiuni:

   (a) societatea-mamă acordă angajaților sucursalei sale drepturile la instrumentele sale de capitaluri proprii: societatea-mamă (nu sucursala) are obligația să ofere angajaților sucursalei instrumentele de capitaluri proprii necesare; și

   (b) o sucursală acordă angajaților săi drepturi la instrumentele de capitaluri proprii ale societății sale mamă: sucursala are obligația să ofere angajaților săi instrumentele de capitaluri proprii necesare.

4. Prezenta interpretare vizează modul în care plățile pe bază de acțiuni definite la alineatul 3 sunt justificate în situațiile financiare ale sucursalei care beneficiază de servicii din partea angajaților.

5. Între o societate-mamă și sucursalele sale poate exista un acord care să ceară sucursalei să recompenseze societatea-mamă pentru punerea la dispoziție de instrumente de capitaluri proprii către angajați. Prezenta interpretare nu stabilește modul de justificare a unei astfel de modalități de plată în interiorul grupului.

6. Prezenta interpretare, deși se concentrează pe tranzacțiile cu angajații, se aplică și la tranzacții de plată similare pe bază de acțiuni cu furnizori de servicii sau bunuri, alții decât angajații.

Consens

Modalități de plată pe bază de acțiuni care implică instrumentele de capitaluri proprii ale unei entități (alineatul 1)

7. Tranzacțiile de plată bazate pe acțiuni în care o entitate primește servicii drept mulțumire pentru instrumentele de capitaluri proprii trebuie justificate în registrele contabile ca fiind reglate prin instrumente de capitaluri proprii. Prezenta se aplică indiferent dacă entitatea alege sau este obligată să achiziționeze acele instrumente de capitaluri proprii de la o terță parte pentru a-și îndeplini obligațiile față de angajați conform modalităților de plată pe bază de acțiuni. Prezenta se aplică, de asemenea, indiferent dacă:

(a) drepturile angajatului la instrumentele de capitaluri proprii ale entității au fost acordate de către aceasta sau de către acționarul (acționarii) său (săi); sau

(b) modalitatea de plată pe bază de acțiuni a fost stabilită de către entitate sau de acționarul (acționarii) său (săi).

Modalități de plată pe bază de acțiuni care implică instrumentele de capitaluri proprii ale societății-mamă

O societate-mamă acordă angajaților sucursalei sale drepturi la instrumentele de capitaluri proprii [alineatul 3 litera (a)].

8. Cu condiția ca modalitatea de plată să fie justificată prin instrumente de capitaluri proprii în situațiile financiare centralizate ale societății-mamă, sucursala evaluează serviciile prestate de angajații săi conform cerințelor aplicabile tranzacțiilor a căror plată a fost reglată prin instrumente de capitaluri proprii pe bază de acțiuni, cu o creștere corespunzătoare recunoscută în capital ca și contribuție din partea societății-mamă.

9. O societate-mamă poate acorda angajaților sucursalelor sale dreptul la instrumentele de capitaluri proprii, condiționat de continuarea furnizării de servicii către grupul respectiv pentru o perioadă specificată. Un angajat al unei sucursale își poate transfera cartea de muncă la o altă sucursală în timpul perioadei specificate de plasare, fără ca drepturile angajatului la instrumentele de capitaluri proprii ale societății-mamă, conform modalității inițiale de plată pe bază de acțiuni, să fie afectate. Fiecare sucursală evaluează serviciile prestate de angajați în funcție de valoarea justă a instrumentelor de capitaluri proprii la data la care acele drepturi la instrumentele de capitaluri proprii au fost inițial acordate de societatea-mamă, după cum a fost definit în IFRS 2 anexa A și în funcție de proporția dintre perioadele în care angajatul respectiv a prestat servicii în cadrul fiecărei sucursale și perioada de plasare.

10. În urma unui eventual transfer între entitățile grupului, un astfel de angajat poate să nu reușească să îndeplinească o condiție de plasare alta decât o condiție de piață definită conform IFRS 2 anexa A, de exemplu părăsirea grupului înainte de a termina perioada serviciului. În acest caz, fiecare sucursală ajustează suma admisă anterior în ceea ce privește serviciul primit de la angajat conform principiilor IFRS 2 alineatul 19. Astfel, dacă dreptul la instrumente de capitaluri proprii acordate de societatea-mamă nu se plasează din cauza nereușitei angajatului să îndeplinească o condiție de plasare alta decât o condiție de piață, nu se recunoaște în situațiile financiare ale niciunei sucursale vreo sumă pe bază cumulativă datorată pentru serviciul prestat de acel angajat.

O sucursală acordă angajaților săi dreptul la instrumentele de capitaluri proprii ale societății-mamă [alineatul 3 litera (b)].

11. Sucursala justifică tranzacția cu angajatul său ca fiind reglată în numerar. Prezenta cerință se aplică indiferent de modul în care sucursala obține instrumentele de capitaluri proprii pentru a-și îndeplini obligațiile către angajați.

Data efectivă a intrării în vigoare

12. Prezenta interpretare se aplică de către entități pentru perioade anuale care încep la sau după 1 martie 2007. Aplicarea anterioară este permisă. Dacă o entitate aplică prezenta interpretare pentru o perioadă începând înainte de 1 martie 2007, trebuie să notifice acest lucru.

Dispoziții tranzitorii

13. Prezenta interpretare se aplică de către entități în conformitate cu IAS 8 și se supune măsurilor tranzitorii prevăzute de IFRS 2.